

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818010110
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7818010110.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému P. O. a spol. pre pokus zločinu daňového podvodu podľa § 14 ods. 1, k 277a ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/32/2018 zo dňa 25. 1. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 10. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 3T/32/2018 zo dňa 25. 1. 2019 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaných P. O. a X. F. spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok kvalifikovaný ako pokus zločinu daňového podvodu podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 277a ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť tak, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode, za účelom neoprávneného získania nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, postupne uskutočnili účelové prevody nehnuteľností v nereálnej kúpnej cene, pri ktorých nedošlo ku skutočnému finančnému plneniu a to:

- dňa 08.07.2013 v Rožňave obžalovaný P. O. a X. O., ako predávajúci, uzavreli so spoločnosťou E., s. r. o., v zastúpení obžalovaným X. F., ako kupujúcim, kúpnu zmluvu o prevode nehnuteľností v katastrálnom území obce Pača, zapísaných na listoch vlastníctva č. 85, č. 1168 a č. 829, v kúpnej cene 3000,- €, následne

- dňa 30.08.2013 v Rožňave obžalovaný P. O., ako konateľ spoločnosti B. E., s. r. o., ako kupujúci, uzavrel s obžalovaným X. F., konateľom spoločnosti E., s. r. o., ako predávajúcim, kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností v katastrálnom území obce Pača, zapísanej na liste vlastníctva č. 85, v kúpnej cene 125.000,- € a

- dňa 30.08.2018 v Rožňave tie isté podnikateľské subjekty uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností v katastrálnom území obce Pača, zapísaných listoch vlastníctva č. 1168 a č. 829, v kúpnej cene 297.000,- €,

pričom dodávateľskými faktúrami, č. 20130830036 a č. 20130830037, vystavenými spoločnosťou E., s. r. o., dňa 30.08.2013 boli deklarované fiktívne ceny uvedených nehnuteľností v celkovej sume 351.666,67 € bez dane z pridanej hodnoty, na základe čoho si dňa 24.09.2013 na Daňovom úrade Košice, pobočka Rožňava obžalovaný P. O., ako konateľ spoločnosti B. E., s. r. o. B., ako mesačný platca dane z pridanej hodnoty, v daňovom priznaní dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca august roku 2013 neoprávnene uplatnil nárok na nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty v sume 70.333,33 €,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 25. 1. 2019. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že neobstojí argumentácia súdu a to, že motívom konania obžalovaného P. O. bola realizácia projektu fotovoltaickej elektrárne. Obžalovaný P. O. v prípravnom konaní bol dvakrát vypočutý a to v jednom prípade aj za prítomnosti svojho obhajcu, pričom v oboch prípadoch využil svojho práva a odoprel vypovedať. Až na hlavnom pojednávaní v rámci svojej obhajoby uviedol skutočnosti týkajúce sa tohto projektu. Obžalovaný X. F. na rozdiel od výpovede obžalovaného P. O., takýto zámer v súvislosti s fotovoltaickou elektrárnou v celom rozsahu poprel a zdôraznil, že obžalovaný P. O. mu jednotlivé zmluvy a faktúry len podstrčil na podpis, pričom ani nevedel, čo podpisuje. Výpoveď obžalovaného X. F. súd v tejto časti vyhodnotil ako nepravdepodobnú. V tomto smere je možné konštatovať, že skutočne aj jeho výpoveď je zavádzajúca, keďže v danom prípade sa jednalo o faktúry, predmetom ktorých bol prevod nehnuteľností v sume 125 000 eur s daňou z pridanej hodnoty, resp. 297 000 eur s daňou z pridanej hodnoty a je vylúčené, aby faktúry, či zmluvy podpisoval bez predchádzajúceho uváženia. Pravdou je, že dohoda medzi oboma obžalovanými v záujme uplatnenia si nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty preukázaná nebola a to z dôvodu, že ich výpovede boli navzájom v celom rozsahu protichodné. Zároveň však je dostatočne preukázané, že úmysel obžalovaného P. O. smeroval ku konaniu popísanému v obžalobe, pričom využil spoločnosť E., s. r. o., ktorú v tom čase zastupoval obžalovaný X. F. Vychádzajúc z výpovedí obžalovaných títo sa osobne navzájom poznali, boli obchodnými partnermi. Spôsob, akým nadhodnotili trhovú cenu nehnuteľností, o čom svedčia znalecké posudky z odboru poľnohospodárstvo, odvetvie odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy a z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľností, ktoré sú obsahom vyšetrovacieho spisu jednoznačne nasvedčuje ich úmyslu získať vrátenie dane z pridanej hodnoty v čo najvyššej sume. Prevody nehnuteľností uskutočnili v priebehu jedného mesiaca a to konkrétne dňa 8. 7. 2013 a následne dňa 30. 8. 2013. Pre tento účel vystavili dve účelové faktúry dňa 30. 8. 2013, osobitne na stavbu - v sume 125000 eur a osobitne na pozemky - v sume 297000 eur. V danom prípade na predmetný prevod nehnuteľností bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 Zákona o dani z pridanej hodnoty, t. j. oslobodenie od dane pozemku a stavby, u ktorej kolaudácia prebehla pred 5 a viac rokmi. Avšak predávajúci, v tomto prípade spoločnosť E., s. r. o., za ktorú konal obžalovaný X. F. mohol rozhodnúť pri vystavení faktúry, že dodanie nehnuteľnosti nebude oslobodené od dane a teda ju mohol zdať. V takom prípade vychádzajúc z ustanovenia § 69 ods. 12 písm. c/ tohto zákona, svoju daňovú povinnosť mal preniesť, čo bolo potrebné vyznačiť v týchto dodávateľských faktúrach. Výsledkami daňovej kontroly, ktoré sú zhrnuté v protokole z daňovej kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty Daňového úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves zo dňa 25.06.2014 a boli vysvetlené svedkyňou D. F. je možné považovať za preukázané, že za spoločnosť B. E., s. r. o. obžalovaný P. O. si účelovo zaevidoval tieto faktúry do svojho účtovníctva, na základe čoho si uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty. Obžalovaný P. O. uplatnením tohto práva na odpočítanie dane porušil ustanovenia § 49 a § 51 Zákona o dani z pridanej hodnoty, pričom spoločnosť B. E., s. r. o. nemala nárok na odpočítanie dane z kúpy nehnuteľností.

Poukázal nato, že podvodnému uplatneniu odpočtu dane z pridanej hodnoty nasvedčuje aj tá skutočnosť, že konateľom spoločnosti E., s. r. o. bol obžalovaný X. F. len do 20. 9. 2013, keď táto funkcia mu vznikla dňa 1. 6. 2013. S ohľadom na to, že sporné faktúry boli vystavené dňa 30. 8. 2013 je tu zrejmá jednoznačne účelovosť ich vystavenia, čo vyplýva aj z výpovede obžalovaného X. F.. Obžalovaný X. F. uviedol, že účtovníctvo spoločnosti bolo zlikvidované, čo nepriamo nasvedčuje tomu, že aj takýmto spôsobom malo byť zmarené preskúmanie účtovníctva spoločnosti E., s. r. o. a to vo vzťahu k obchodom uskutočneným so spoločnosťou B. E., s. r. o., ktoré sú predmetom obžaloby. Obžalovaný X. F. navyše uviedol, že spoločnosť E., s. r. o., ktorú zastupoval pod dobu troch mesiacov nevykonala v tomto čase žiaden iný obchod ako predmetný. Ak obžalovaný X. F. mal obchodné kontakty so spoločnosťou B. E., s. r. o., tieto sa ale netýkali spoločnosti E., s. r. o. Postoj účtovníčky spoločnosti B. E., s. r. o., D. B. prezentovaný na hlavnom pojednávaní v tom smere, že všetky úkony súvisiace s vedením účtovníctva, zaevidovaním faktúr a predložením daňového priznania, vykonávala za konateľa spoločnosti, bez jeho pokynov, je zjavne účelový.

Má zato, že z uvedeného je zrejmé a to vychádzajúc z účtovných dokladov, pri podaní daňového priznania v súvislosti s uplatnením nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, že zodpovedným v danej veci bol konateľ spoločnosti B. E., s. r. o. obžalovaný P. O.. Ak aj dohoda v záujme uplatnenia nadmerného odpočtu tejto dane medzi obžalovanými jednoznačne preukázaná nebola, obžalovaný X. F. prevodom nehnuteľností zo spoločnosti E., s. r. o., na spoločnosť B. E., s. r. o. svojím konaním umožnil

uplatniť si nadmerný odpočet dane, čo na rozdiel od obžaloby je možné kvalifikovať uňho ako formu účasti - pomoci na spáchanie trestného činu podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. K žiadnej fyzickej platbe pri prevode nehnuteľností medzi zainteresovanými spoločnosťami nedošlo, mal byť uplatnený údajný vzájomný zápočet záväzkov a pohľadávok, čo v priebehu hlavného pojednávania dokazované nebolo a to napriek návrhom smerujúcim zo strany intervenujúceho prokurátora, ktorý žiadal v tomto smere preveriť účtovníctvo spoločnosti B. E., s. r. o. Predmetný návrh bol súdom zamietnutý s tým, že nesúvisí s predmetnou obžalobou, i napriek tvrdeniu obžalovaného X. F., že žiaden iný obchod medzi zainteresovanými spoločnosťami sa neuskutočnil. Je toho názoru, že z dôvodu účelovej nedostupnosti účtovníctva spoločnosti E., s. r. o. je možné vykonať tento dôkaz a to z účtovníctva spoločnosti B. E., s. r. o., ktoré musí obsahovať všetky záväzky i pohľadávky tejto spoločnosti vo vzťahu k spoločnosti E., s. r. o. Ak súd pre vyslovenie svojho záveru si osvojil obranu obžalovaného P. O., v tomto smere žiadnym spôsobom túto nepreveril. Predovšetkým bolo možné zisťovať, s kým sa obžalovaný o projekte realizácie fotovoltaickej elektrárne radil po odbornej stránke, kto ho pripravoval, či projekt bol konzultovaný na úrovni samosprávy, či stavebného úradu, keďže z výpisu z obchodného registra spoločnosti B. E., s. r. o. vyplýva, že predmetom činnosti tejto spoločnosti bola predovšetkým kúpa tovaru na účely jeho predaja v rámci maloobchodu a veľkoobchodu, činnosť ktorú v skutočnosti aj vykonávala. Výroba a distribúcia elektriny prostredníctvom fotovoltaických elektrární podlieha povolovaciemu konaniu úradom pre reguláciu sieťových odvetví a teda ani v tomto smere súd nevykonával žiaden dôkaz.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam má za to, že vina oboch obžalovaných je dostatočne preukázaná. Prevod nehnuteľností v katastrálnom území obce Pača na základe kúpnych zmlúv zrealizovaných v priebehu jedného mesiaca pri nereálnom nadhodnotení ceny nehnuteľností bol účelový, v snahe podvodným spôsobom si uplatniť nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty obžalovaným P. O. pri využití spoločnosti E., s. r. o., zastúpenej obžalovaným X. F..

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Rožňava vzhľadom k pochybnostiam o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy a podľa § 322 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný P. O. k odvolaniu prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že odôvodnenie odvolania prokurátora považuje v celom rozsahu za nedôvodné a založené na hypotetických, ničím nepodložených tvrdeniach. Z výsluchu svedkyne D.. T. F. na hlavnom pojednávaní dňa 20. 7. 2019 vyplynulo, že táto zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania. Z takto uskutočnených výsluchov svedka je zrejme, že došlo k mylnému výkladu ustanovenia § 38 ods. 1 Zákona o DPH svedkom. Následne bol na hlavnom pojednávaní dňa 19.09.2018 vypočutý svedok D.. F. W., ktorý ozrejmil problematiku odpočtov DPH. Okrem iného z jeho výpovede vyplynul záver o nesprávnom výklade zákona zo strany kontrolórky vykonávajúcej daňovú kontrolu. Toho istého dňa bola na hlavnom pojednávaní vypočutá aj svedkyňa D.. T. B., ktorá uviedla, že až pri daňovej kontrole bola upozornená na formu faktúry, ktorá nemala obsahovať DPH, ale mala obsahovať prenesenie daňovej povinnosti. Svedkyňa si uznala svoju chybu aj pred obžalovaným, ale pri účtovaní bola presvedčená o správnosti svojho postupu. Z obsahu výpovedí jednotlivých svedkov vyplýva, že obžalovaný P. O. riešil problematiku fotovoltaickej elektrárne, resp. túto pred nimi zmieňoval a preto o pravdivosti jeho tvrdení nemožno mať pochyb.

Podľa jeho názoru z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva záver, aký si osvojil aj konajúci súd a to, že predmetné trestné konanie má svoj pôvod v omyle viacerých osôb a nie v úmysle spôsobiť škodu Slovenskej republike spáchaním trestného činu. Z uvedeného dôvodu má za to, že súd rozhodol o jednotlivých dôkazoch jednotlivo, ale aj v ich vzájomných súvislostiach, čím dospel k správny záverom.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol konajúcemu odvolaciemu súdu, aby odvolanie prokurátora proti rozsudku okresného súdu zamietol ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

V prvom rade krajský súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie a v napadnutom rozsudku veľmi podrobne jednotlivé vykonané dôkazy rozviedol a zaujal, podľa názoru krajského súdu, aj správny a zákonný názor vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu zisteného skutkového stavu.

Krajský súd v stručnosti poukazuje na výpoveď obžalovaného P. O., ako aj výpoveď obžalovaného X. F., ktorí v priebehu trestného konania podrobne vypovedali k skutku kladenému im za vinu s tým, že obidvaja obžalovaní sa necítili byť vinní zo spáchaného skutku a právnej kvalifikácie kladenej im za vinu v obžalobe okresného prokurátora.

Okresný súd v napadnutom rozsudku podrobne poukázal na výpovede jednotlivých svedkov a podrobne poukázal aj na písomné stanovisko Finančného riaditeľstva SR Banská Bystrica k posúdeniu uplatneného nároku v tomto prípade.

Krajský súd k tomu udáva :

Z tohto stanoviska vyplýva, že ak predmetom dodania medzi platiteľmi DPH boli

- stavba (napr. dom) vrátane stavebného pozemku, na ktorom predmetná stavba stála a dodanie bolo uskutočnené po piatich rokoch od prvej kolaudácie stavby, na základe ktorej bolo povolené užívanie stavby alebo po piatich rokoch odo dňa začatia prvého užívania stavby, potom dodanie tejto stavby vrátane stavebného pozemku, na ktorom stála, je podľa § 38 ods. 1 oslobodené od dane, t. j. k cene predávajúci nemal dôvod uplatniť 20 % DPH alebo sa mohol predávajúci rozhodnúť neoslobodiť dodanie predmetnej stavby vrátane stavebného pozemku a v takom prípade, na základe § 69 ods. 12 písm. c/ Zákona o DPH platiť daň z tohto dodania bol povinný kupujúci, ktorý bol platiteľom DPH. T. z., že predávajúci k cene predávanej stavby nemal dôvod uplatniť 20 % DPH a na faktúre, vyhotovenej za predaj mal uviesť okrem iných záležitostí text „prenesenie daňovej povinnosti“,

- stavba (napr. dom) vrátane stavebného pozemku, na ktorom predmetná stavba stála, a dodanie bolo uskutočnené do piatich rokov, vrátane od prvej kolaudácie stavby, na základe ktorej bolo povolené užívanie stavby alebo do piatich rokov vrátane odo dňa začatia prvého užívania stavby, potom dodanie tejto stavby vrátane stavebného pozemku, na ktorom stála podliehalo 20 % DPH, t.j. predávajúci bol povinný k cene uplatniť 20 % DPH,

- stavebné pozemky nezastavané stavbou, s ktorou by sa predávali, potom predávajúci mal na základe § 38 ods. 2 Zákona o DPH k cene uplatniť 20 % DPH,

- pozemky, ktoré neboli stavebnými pozemkami - nespĺňali vyššie uvedenú charakteristiku, potom na základe § 38 ods. 2 Zákona o DPH mal ich platiteľ fakturovať oslobodené od DPH, t. j. k ich cene nemal dôvod uplatniť 20 % DPH.

Okresný súd, ako to zistil krajský súd, na hlavnom pojednávaní k tomuto písomnému stanovisku vypočul aj jeho spracovateľa D.. F. W., ktorý zotrval na obsahu písomného stanoviska a D.. W. sa ďalej vyjadril a dodal, že ak daňový subjekt použije nehnuteľnosť - budovu na svoje podnikanie, môže si uplatniť odpočet dane. Zároveň poukázal na nedostatky predložených faktúr č. 20130830036 a 20130830037, pokiaľ ide o ich obsah, pretože v nich nie je presne popísané, čo sa predáva bez bližšej špecifikácie. Rovnako je to aj s uvedením výšky DPH. Svedok zotrval na názore, že príslušná pracovníčka daňového úradu si nesprávne vyložila zákon, najmä pokiaľ ide o ustanovenie § 38 ods. 1 Zákona o DPH. Svedok tiež zdôraznil, že ak kontrolór nájde faktúru, kde je nesprávne nahodená daň a druhý subjekt si ju odpočíta, bez rozdielu, ako bola faktúra vyhotovená (teda či správne alebo nesprávne), vždy ten kupujúci musí čítať zákon a riešiť svoju situáciu a vyriešiť v súlade s ustanoveniami § 49 až 51 Zákona o DPH, či a kedy môže odpočítať daň.

V súvislosti s týmto názorom okresný súd poukázal na vypočítanú svedkyňu Ing. T. B., ktorá vykonávala účtovníctvo pre spoločnosť B. E. s.r.o., ktorá uviedla, že mala vlastnú kanceláriu, kde jej boli doručované všetky účtovné doklady na spracovanie a jednotlivé faktúry zaúčtovala samostatne bez toho, aby od obžalovaného O. dostávala príkazy, pokyny alebo usmernenia.

Okresný súd po zhodnotení vykonaných dôkazov v svojom právnom názore dospel k záveru, ktorý vyjadril na č.l. 8, že obžalovaný O. a obžalovaný F. prevodmi nehnuteľností sledovali úplne iný cieľ, než získať nadmerný odpočet DPH a preto okresný súd v rámci konania obžalovaných z hľadiska posudzovania subjektívnej stránky nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obidvaja obžalovaní konali v úmysle, ktorý sa vyžaduje v zmysle ustanovenia § 277a ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. v štádiu pokusu v zmysle § 14 Tr. zák.

Krajský súd sa s týmto právnym názorom okresného súdu stotožnil v celom rozsahu, pretože aj krajský súd dospel k záveru, že na základe vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní, ktoré podrobne prezentoval okresný súd v napadnutom rozsudku, nemožno bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že obžalovaní konali po subjektívnej stránke v úmysle, ktorý sa vyžaduje pri zločine podľa § 277a ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák.

K odvolacím námietkam prokurátora k vyhodnoteniu svedeckej výpovede D.. B., ktorá vypovedala na hlavnom pojednávaní, že výpoveď tejto svedkyne je zjavne účelová, krajský súd dodáva v súlade s názorom okresného súdu, že neboli preukázané také skutočnosti, z ktorých by mohli vyplynúť skutočnosti, že D.. B. vypovedala v snahe napomôcť obžalovaným a konkrétne obžalovanému O. a preto krajský súd túto odvoláciu námietku prokurátora neakceptoval.

Krajský súd neakceptoval ani ďalšiu námietku prokurátora v podanom odvolaní a to konkrétne, že okresný súd keď si osvojil obhajobu obžalovaného O., žiadnym spôsobom ju nepreveril, pretože podľa názoru prokurátora bolo možné zisťovať, s kým sa obžalovaný o projekte realizácie fotovoltaickej elektrárne radil po odbornej stránke, kto ho pripravoval, či projekt bol konzultovaný na úrovni samosprávy, či stavebného úradu, pretože v rámci kontradiktórneho konania, podľa názoru krajského súdu vždy dôkazné bremeno vo vzťahu k dôkazom v neprospech obžalovaného v prvom rade má znášať prokurátor.

Zo súdnej praxe vyplýva, že v rámci kontradiktórneho konania ingerencia zo strany súdu vo vzťahu k dôkazom svedčiacim či už v prospech alebo v neprospech obžalovaného môže v podstate nastať len v prípadoch zachovania princípu tzv. spravodlivého procesu.

Krajský súd opätovne poukazuje nato, že okresný súd vykonal všetky dôkazy zákonným spôsobom, zákonným spôsobom ich vyhodnotil a aj podľa názoru krajského súdu z vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu názoru o oslobodení obžalovaných spod obžaloby okresného prokurátora.

Okresný súd o prípadnej škode nerozhodoval, keďže v konaní bolo preukázané, že k vyplateniu sumy 70.333,33 eur nedošlo a ani v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.